

وظائف کنونی مبارزات ضد امپریالیستی

گوشه هایی از مواضع حزب کمونیست یونان در سخنرانی رفیق پتروس متنیس در تظاهرات همبستگی با مردم یونان در برلین:

- ما کمونیست ها از بحران اقتصادی سرمایه داری نه متعجب گشته ایم و نه غافلگیر. ما بر این آگاهیم که بحران سرمایه داری اجتناب ناپذیر است حال چه بطور لیبرالی و یا چه بطور سوسیال دمکراسی نسبت به آن عکس العمل نشان داده شود. در تاریخ سیستم سرمایه داری تا کنون بحران های اقتصادی بسیاری وجود داشته است و تمامی این بحران ها ریشه در و خیم شدن تضادهای اصلی و یا بهتر بگوییم ریشه در همواره اجتماعی شدن بزرگ تولید و تمایل خصوصی به

- ما می دانیم که سیستم سرمایه داری یک سیستم استثمارگر است و عملکردی بدون نقشه و هرج و مرج طلبانه دارد که کمک می کند تا حداکثر سود حاصل شود. سودی که در خدمت رفع نیازهای مردم نیست.

- ما از همان آغاز بطور روشن اعلام نمودیم که هیچ وجه اشتراکی میان طبقه کارگر و سرمایه وجود ندارد حال چه در خود بحران و چه در یک رونق اقتصادی.

- سوسیالیسم رومانی انتزائی نیست. بلکه برای حزب کمونیست هدف استراتژیکی مبارزاتی است. حزب کمونیست یونان با این چشم انداز تز های خود را به مشکل روز، مبارزه سیاسی را تاکتیک خود و حضورش را در محیط کار و اتحادیه کارگری به نمایش می گذارد.

- ما بعد از هژدهمین جلسه حزب به این باور رسیدیم که در این موقعیت قرار گرفته ایم در باره یک ضد حمله در تمامی سطوح صحبت کنیم. یک ضد حمله در تمامی سطوح با حزبی که ضرورت و امکان یک نظم اجتماعی سوسیالیستی/کمونیستی را تاکید دارد و آنرا بعنوان تنها پاسخ به بحران اقتصادی سرمایه داری، استثمار و ستم و فشار و بربریت امپریالیستی می داند.

هر زمانی دیگر روستا است که مبارزه ضد منوپولی و ضد امپریالیستی با مبارزه برای سرنگونی سرمایه داری یکی است.

- هزاران نفر را که در خیابان ها به اعتصاب پرداخته اند مورد تعقیب و دستگیری قرار دهد و مواضع اپورتونیستی را شدت می بخشند. طبقه مسلط تلاش می کند به مردم فشار وارد کند و به آنها تلقین کند که یونان تا گلو مقروض است و مردم باید قروض را متقبل گردند تا بدینوسیله

- ما مصممانه می گوئیم این گفته که ما پول نداریم و نمی توانیم قروض خویش را بپردازیم و به ورشکستگی کشیده شده ایم تنها و تنها تلاش برای تحت فشار قرار دادن مردم است. دولت یونان قروض چه کسی را بعهده می گیرد؟ آیا اینکار را برای نیاز های مردم می کند؟ برای اینکه حقوق بازتنسنگی را افزایش دهد؟ مزد ها را افزایش دهد؟ بیمارستان و مسکن دولتی برای مردم بسازد؟ مطمئنا نه و این پرسش ها دقیقا مرکز مشکلات می باشند.

- برای ما حزب روشن است که مبارزه طبقاتی در یونان باید شدت گیرد. در این راه باید با ناامیدی ها جنگید و جنبش باید هدفش معین باشد. در غیر این صورت سرعاً همه چیز بر باد . حداقل تجربه کشور های اروپای شرقی این را به ما نشان داد.

- ما برای اضافه دستمزد ها مبارزه می کنیم و جلوی اخراج های روزانه را می گیریم. ما باید روی آن موضعی که کارگران را به حرکت در می آورد پافشاری کنیم. با این وجود هدف را نباید به فراموشی بسپاریم. زیرا که مبارزه طبقاتی ما یک هدف دارد. این هدف که رفتن این سیستم را امنیت بخشیم.

- بنابراین امروز باید در یونان حزب کمونیست و طبقه کارگر و جنبش اتحادیه ها و کارگران و ائتلاف های اجتماعی و جبهه سیاسی اجتماعی مسئله قدرت سیاسی را در دستور کار خویش قرار

- پاسخ ما سوسیالیسم است. این سوسیالیسم تکرار آنچه که می شناسیم نیست. بلکه بیشتر تجربه های با ارزش سوسیالیسمی را که ما از قرن 20 می شناسیم در خود حمل می کند و همزمان سوسیالیسمی است که از اشتباهات گذشته درس گرفته است.

- در حال حاضر ما تنها در باره خواسته های مشخصی بحث نمی کنیم. بلکه ما در باره مسیر جنبش و اشکال مبارزه و همچنین قدرت سیاسی بحث و گفتگو می نماییم.

- بحران سرمایه داری تضاد های داخلی امپریالیسمی را اجتناب ناپذیر نموده است. اتحادیه اروپا و ائتلاف امپریالیسمی دیگر نمی توانند این مسئله را پنهان سازند. در رابطه با قروض یونان این تضاد ها میان آلمان، فرانسه، آمریکا، روسیه و چین بالا گرفت. موضوع بر سر حق رهبریت در منطقه و همچنین تقسیم بازارهای جهانی است.

- حزب ما تاکید بر این ضرورت دارد که فعالیت های نیروهای کمونیستی، ضد امپریالیستی باید . ما باید ائتلاف های خود را تشکیل دهیم. آنها هم با نیروها و احزابی که موضع

روشن در باره سوسیالیسم دارند. همچنین با کسانی که در مبارزاتشان جهت گیری ضد امپریالیستی و ضد منوپولیستی دارند. این ائتلاف باید جبهه دیگر را به وجود آورد. جبهه همکاری راه حل تاریخی مانیفست کمونیستی. اینکه کارگران همه کشورها متحد شوند هنوز هم

باورید که قبل از بوجود آمدن شرایطی دمکراتیک و ایجاد امکانی برای حضور رفقای داخل کشور و کمونیست های طرد شده در خارج می توانید با سوق دادن سازمان به راست و به دامان لیبرالیسم قال قضیه را برای همیشه بکنید، به اطلاعاتان می رسانیم که محاسبات شما و برآوردهایتان خوشبختانه با واقعیت ها موجود، حداقل در داخل کشور انطباقی ندارد.

ما بر این باوریم:

- اخراج رفقای فراکسیون کمونیستی، تلاشی نابخردانه برای افزودن نامی به نام های موجود طیف های فدایی، از جانب کسانی است که مدعی تکثرگرایی، دمکراسی خواهی و چندصدایی و طلبی در سازمان هستند. متأسفانه اخراج کمونیست های سازمان به بهانه

اعمال محدودیت های غیرقابل توجیه برای حضور کمونیست ها در ساختار سازمانی و کنگره ای و غیرسازمانی اعضای ضد کمونیست،

خواه، لیبرال دمکرات، دو عضویتی ها و وحدت شکنان، به رفتار غالب اکثریت رهبری . ما این رفتارها را از جانب هر کسی که باشد، محکوم می کنیم.

- ما منتقد فرارویی فراکسیون کمونیستی از تشکیلی نظری به ساختار تشکیلاتی بوده ایم و هستیم. ما استفاده از واژگانی چون "شورای سیاسی" "کمیته ی کارگری" "دفتر تبلیغات" سوی رفقای فراکسیون کمونیستی را تلاشی برای شکل دهی تشکیلاتی به فراکسیون نظری ارزیابی می کنیم و با چنین رویکردی موافق نیستیم.

- ما معتقدیم زیر سوال بردن تمامیت سازمان و "غیرقانونی" پنداشتن موجودیت آن از سوی رفقای فراکسیون کمونیستی، مشکلی را حل نخواهد کرد. تغییر رهبری و اصلاح خط مشی سیاسی و ایدئولوژی حاکم بر سازمان تنها به شیوه ای دمکراتیک و در چارچوب یک مناسبات سازمانی تعریف شده میسر است. ما کمونیست ها برای بوجود آوردن چنین تغییراتی در سازمان و بازگرداندن آن از مسیر انحرافی پیش گرفته، به شیوه های نادرست و غیر اخلاقی اکثریت رهبری سازمان در برخورد با کمونیست ها متوسل نخواهیم شد.

- سایت "یاران ما" در این مدت ارگانی برای انعکاس صدای کمونیست های سازمان بوده و بدین مشخصه نیز شناخته می شود. ما معتقدیم بازبینی مبتنی بر خرد جمعی دوباره در سیاست های حاکم بر این سایت از سوی رفقای فراکسیون کمونیستی در راستای مبارزه ایدئولوژیک با کسانی که می خواهند سازمان ما برای همیشه با کمونیسم و ایده های باورمند به ایجاد جامعه ی سوسیالیستی متارکه نماید، لازم و ضروریست.

رسمیت یافتن فراکسیون، از جمله شرط نداشتن سایت اینترنتی، و درخواست برای مسدود "سایت یاران ما" را اقدامی مقطعی و ناشی از سراسیمگی کسانی می دانیم که حضور کمونیست ها را در سازمان بر نمی تابند. ما چنین رویکردی را محکوم می نماییم.

- صدور بیانیه مورخ 22 شهریور 1389 فراکسیون کمونیستی، نشان داد که کمونیست ها همچنان با انتقاد و انتقاد از خود امکان بازسازی و پویایی را برای خویش فرام می سازند.

سلاحی برآ برای مبارزه با خطاها و لغزش هاست. سلاحی که کمونیست ها تبحر خاصی در بکار . رفقای فراکسیون در این بیانیه با ریختن آب سرد بر سر یاهه سرایان جمهوری

اسلامی و دشمنان کمونیست ها، بدروستی اعلام کرده اند که: "ما برغم تمام ایرادها و انتقاداتی که به سازمان خود و اکثر مدعیان رهبری فدائیان خلق ایران (اکثریت) داریم، همچون قبل تاکید می نماییم که سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) خانه ماست و با هیچ بهانه، توطئه و ترفندی از جانب انحلال طلبان کناره گیری نخواهیم کرد." "حکومت جنایتکار جمهوری اسلامی، مدافعین لیبرالیسم و خائنین به جنبش فدایی، آرزوی کناره گیری و یا اعلام انشعاب از سوی ما". ما این رویکرد متعهدانه و مسئولانه رفقای فراکسیون کمونیستی را ارج

می نهیم.

- ما از کنگره ی آتی سازمان می خواهیم با رد اقدام نادرست و غیردمکراتیک گروه کار تشکیلاتی و هیئت سیاسی - اجرایی سازمان در اخراج رفیق سیاوش و منحل ساختن فراکسیون کمونیستی زمینه را برای گفتمان دمکراتیک در بین نخله های فدایی فراهم سازد. بایستی عرصه را بر آن جریانی که از بدو انقلاب بدنبال حذف مخالفین خود بوده است، را تنگ تر جریانی که عطش آنان علیرغم حذف رفقای اقلیت، جناح چپ اکثریت، پیروان بیانیه 16

آذر و دهها رفیق دیگر هنوز سیری ناپذیر می نماید.

جمعی از هواداران سازمان فدائیان خلق ایران - اکثریت (داخل کشور)

1389/7/15